

VÁRFALVY EMŐKE

Wifi-avatás

Csippanás, a kéz már járna,
szem lesüt, az elme kába,
ám nem áll meg, viszi lába,
mosolyogva lép halálba.
Ne mobilozz, hogyha mész!

Facepalmot nyom fenn az Isten,
ennyi bolond, hittem, nincsen,
mivel kell, hogy őket intsem,
tenyeréből feltekintsen?
Ne mobilozz, hogyha mész!

Másvilágon mind a pártok,
nem értik, mi ez az átok,
mi szórja az ifjúságot,
őrangyal bár vigyáz rátok.
Ne mobilozz, hogyha mész!

Bringán zúzott, fülben tombolt,
épp, ha tizenhat éves volt,
kamion kit árokba tolt,
metálzenére lett ma holt.
Ne mobilozz, hogyha mész!

Falat shortban formás lába,
smink chekkolás, mindjárt látja,
útgát tilosban levágja,
mozdony alatt lesz ma ágya.
Ne mobilozz, hogyha mész!

Ránéz épp csak fent a szájton,
lett a képre elég lájknyom,
hírneve marad csak álom,
kocsi nem állt meg féktávon.
Ne mobilozz, hogyha mész!

Fut a kocsi, jön a hot spot,
ez de jó kép, nyom egy posztot,
'nézd, száznyolcan, ugye osztod'
végállomás villanyoszlop.
Ne mobilozz, hogyha mész!

Mefisztó markába röhög,
jöjjön a sok okos kölyök,
itt örök free wifi pörög,
vasvillával ritkán bökök,
Mobilozz csak, hogyha mész!

SZABÓ IMOLA JULIANNA

Az utolsó magyar

Az ajtó lefekszik, a kályha kimozdul
A tetőnek szárnya nő
Az ablakomban az ördög átka
S a martalék közt sok zagyva egybegyűlt
Ott körül forog a nyelv hegyén
Álmatlan ágy, fülemile szó
Hosszú nappalok, sejtelmes éjszakák
Mind ismeretlen, mind fegyvert köt
Rejtett magányt mérlegel
Az eleven érzésben
Csak a szél nem jár felé
Áll a küszöbön
Mint anyám a háború csövében